

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07032026>

Thokaippadalkalil Vazhilviyal Vizhumiyankal

Dr. Eswaran P*,

Assistant Professor in Tamil & Head, Department of Tamil, Government College for Women,
Vazhuthacaud, Thiruvananthapuram – 695014.

*Correspondence: p.eswarpala@gmail.com, Tel: +918608977892

Article Info

Received on 26-Feb-2026, Revised on 27-Feb-2026, Accepted on 05-Mar-2026, Published on 09-Mar-2026

ABSTRACT

Tamil is considered one of the classical languages in the world. Sangam literature is a testament to the classical nature of the Tamil language. It is a treasure trove and a film studio that portrays the lives of Tamils. The people of the Sangam period have understood and experienced love and heroic life well and have adopted a life style. Life is for living. Just living life is not enough. They have understood the morals in life well and given importance to morality and have led their lives effectively. This article is structured as a study on the origin of marriage, the reasons for the emergence of the marriage system, the love life of the hero and heroine in the epics, family happiness, and the good practices of not doing harm.

KEYWORDS: *Ettuthokai Padalkal, Marriage, Purity, Sangha ethics, lifestyle, values..*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தொகைப்பாடல்களில் வாழ்வியல் விழுமியங்கள்

*முனைவர் ஈஸ்வரன் பா, உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
அரசு மகளிர் கல்லூரி, வழுதக்காடு, திருவனந்தபுரம் – 695014.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ்மொழியானது உலகில் செவ்வியல் தன்மை பெற்ற மொழிகளில் சிறந்து காணப்படுகிறது. சங்க இலக்கியம் தமிழ்மொழியின் செவ்வியலுக்கு சான்றாக விளங்குகிறது. தமிழர்களினுடைய வாழ்க்கைக் காட்சிபடுத்தும் திரைக் கருவூலமாகவும் திரையூடகமாகவும் அமைகிறது. சங்ககால மக்கள் காதல் மற்றும் வீர வாழ்க்கையை நன்குணர்ந்து அனுபவித்து வாழ்வியலை மேற்கொண்டுள்ளனர். வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே. வாழ்க்கையினை வாழ்ந்தால் மட்டும் போதாது. வாழ்க்கையில் அறமுறைமைகளை நன்குணர்ந்து ஒழுக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வாழ்க்கையினைத் திறம்பட நடாத்தியுள்ளனர். திருமணத்தின் தோற்றுவாய், திருமணமுறை தோன்றுவதற்கான காரணங்கள், தொகை நூற்களில் இடம்பெற்றுள்ள தலைவன் தலைவியின் காதல் வாழ்க்கை, குடும்ப மகிழ்ச்சி, தீது செய்யாத நன்நெறிகள் போன்ற பதிவுகள் குறித்து ஆய்வாதாக இக்கட்டுரை அமைப்பெறுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: தொகைப்பாடல்கள், எட்டுத்தொகை, திருமணம், பரத்தமை, சங்க நன்நெறி, வாழ்வியல், விழுமியங்கள்.

முன்னுரை:

உலகின் செவ்வியல் மொழிகளில் ஒன்றான தமிழ்மொழி, இன்றும் வாழும் மொழியாக வளம்பெற்று விளங்குகிறது. தமிழ் மொழியின் செவ்வியல் தன்மைக்கு ஆதாரமாகச் சங்க இலக்கியம் விளங்குகிறது. சங்க இலக்கியமானது தமிழர்களின் வாழ்க்கைப் பதிவு இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றது. சங்க காலத்தில் மக்கள் அகவாழ்க்கை புறவாழ்க்கை என்று இருவாழ்க்கையை வாழ்ந்திருக்கின்றனர். அகவாழ்வில் காதலையும் புறவாழ்வில் வீரத்தையும் இருகண்களாக நினைத்து வாழ்ந்துள்ளனர். அகத்திலும் புறத்திலும் ஒழுக்கமுறைமைகளைக் கையாண்டு வாழ்க்கை நடத்தினர் என்பதையும் நாம் அறிவோம். ஆதலால், சங்க இலக்கியத்திலுள்ள எட்டுத்தொகையில் இடம்பெறும் மக்களின் அகவாழ்வியலைப் பற்றி ஆய்வாதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

எட்டுத்தொகை

பல்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்த பல்வேறு புலவர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்களைத்; தொகுக்கப்பட்டதால் இதற்கு எட்டுத்தொகை என்று பெயர் வந்தது.

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு

ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஒங்கு பரிபாடல்

கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறம் என்று

இத்திறத்த எட்டுத் தொகை” – தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. ப.33.

என்பதாகும். இந்த எந்த எட்டு நூல்களில் ஐந்து நூல்கள் 1. நுற்றிணை, 2. குறுந்தொகை, 3. ஐங்குறுநூறு, 4. கலித்தொகை, 5. அகநானூறு அகநூல்களாகும். இரண்டு நூல்கள் 1.பதிற்றுப்பத்து, 2. புறநானூறு புறநூல்களாகும். ஒரு நூல் 1. பரிபாடல் அகமும் புறமும் சார்ந்த நூலாகும்.

பத்துப்பாட்டு

நீண்ட அடிகளைக்கொண்ட பத்துப்பாடல்களைச் சேர்ந்து இதற்குப் பத்துப்பாட்டு என்று பெயரிட்டுள்ளனர். அவை,

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை

பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி – மருவினிய

கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்

பாலை கடாத்தொடும் பத்து” - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. ப.59.

என்பதாகும். இவற்றில் 1. திருமுருகாற்றுப்படை, 2. பொருநராற்றுப்படை, 3. சிறுபாணாற்றுப்படை, 4. பெரும்பாணாற்றுப்படை, 5. மலைபடுகடாம் (அ) கூத்தராற்றுப்படை என்னும் ஐந்து நூல்களும்; ஆற்றுப்படை நூல்களாகும். மேற்காணும் ஐந்து ஆற்றுப்படை நூல்களோடு ‘மதுரைக்காஞ்சி’ என்ற நூலையும் சேர்த்து ஆறு நூல்களையும் புறநூல்கள் என்று குறிப்பிடுவர். அகநூல்களாக 1. குறிஞ்சிப்பாட்டு, 2. முல்லைப்பாட்டு, 3. பட்டினப்பாலை மூன்றையும் குறிப்பிடுவர். அகமும் புறமும் சார்ந்த நூல்களாக ‘நெடுநல்வாடையைக்’ குறிப்பிடுவர். **திருமணத்தின் தோற்றுவாய்**

சங்க காலத்தில் ஒரு தலைவன் தலைவியைக் காதலித்துவிட்டுத் திருமணம் செய்யாமை அல்லது காதல் செய்யவில்லை என்று பொய் கூறிய நிகழ்வு நிகழ்ந்திருக்கவேண்டும். அதனால்தான் தொல்காப்பியர்,

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப” - தொல்.பொருள்.கற்.நூ.145.

என்று கூறுகின்றதனை அறியமுடிகின்றது. ஆதலால், பொய்யையும், வழுவையும் நிகழாமல் தடுப்பதற்காக, “ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் எதிர்நீஇ ‘இவளைக் கெள்ள இயைதியோ நீ’ எனவும், ‘இவற்குக் கொடுப்ப இயைதியோ நீ’ எனவும் இருமுது குரவர் கேட்டவழி அவர் கரந்த உள்ளத்தான் இயைந்தவழிக் கொடுப்பவாகலின் அது தானே ஒருவகையாற் கந்தருவ வழக்கமாம்” (பக்.167) என்று நச்சர் குறிப்பிடுகின்றார்.

திருமணத் தோற்றத்திற்கான காரணம்

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன் ஒருவன் தலைவியைக் களவில் மணந்துகொண்டபோது சாட்சியாக மனிதர்கள் யாருமில்லை. ஆனால், ஒரு நாரை மட்டும் இருந்திருக்கிறது. ஒருவேளை தலைவன் ஏமாற்றிவிடுவானோ என்ற ஐயம் தலைவிக்கு அன்றே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதனால்தான், தலைவனும் தலைவியும் காதல் செய்ததற்குச் சாட்சியாக குருகு இருந்தது என்று குறிப்பிடுகின்றாள். இதனை,

“யாரும் இல்லை தானே கள்வன்
தான் அது பொய்ப்பின், யான் எவன் செய்கோ
தினைத் தாள் அன்ன சிறு பசங் கால
ஒழுகு நீர் ஆரல் பார்க்கும்
குருகும் உண்டு தான் மணந்த நான்றே” - குறு. பா.25:1-5.

எனும் பாடலடிகளில் தலைவி கூற்றின் மூலம் கபிலர் எடுத்தியம்புகின்றார்.
ஒருமுலை அறுத்த திருமா உண்ணி

ஒரு ஆடவன் திருமாவுண்ணி என்ற ஒரு பெண்ணைக் காதலித்து விட்டுப் பின்பு, அப் பெண்ணைக் காதலிக்கவில்லை என்று பொய் சொல்லியதால் அப்பெண் ஒரு முலையை அறுத்து எறிந்த செய்தியை,

“எரிமருள் வேங்கைக் கடவுள் காக்கும்
குருகார் கழனியின் இதணத்து ஆங்கண்
ஏதிலா என் கவலை கவற்ற
ஒருமுலை அறுத்த திருமா உண்ணி” - நற்.பா.216:6-9.

என்னும் பாடலடிகளில் பரத்தை கூற்றின் வாயிலாக மதுரை மருதன் இளநாகனார் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாறு தலைவன் ஏமாற்றிவிடுவானோ என்கின்ற எண்ணம் தலைவிக்குத் தோன்றியமையும், தலைவன் தலைவியைக் காதலிக்க வில்லை என்று ஏமாற்றிய செயலும் சங்க காலத்தில் நடந்திருக்கின்றது. இம்மூல காரணமே கரணம் என்ற ஒரு முறை தோன்றுவதற்கு அடிநாதமாய் அமைந்திருக்கின்றது.

அங்கிகரிக்கப்பட்ட பரத்தமை ஒழுக்கம்

பரத்தமை ஒழுக்கத்தைத் தலைவன் மேற்கொண்டிருக்கும்போது தலைவி கருவுருவதற்குரிய நாட்களில் தலைவியைத் தலைவன் விட்டுப் பிரியக்கூடாது என்பதனை,

“பூப்பின் புறப்பாடு ஈராறு நாளும்
நீத்தகன் றுறையனார் என்மனார் புலவர்

பரத்தையிற் பிரிந்த காலையான” - தொல்.பொருள்.கற்.187.

மேற்காணும் நூற்பா எடுத்துரைக்கின்றது. அதாவது, “பரத்தையிற் பிரிந்த காலத்தின் கண்ணுண்டான; இருதுக் காலத்தின்கட் சொற்கேட்கும் அணுமைக்கண் நீங்கியிருந்து; அவ்விருதுக்காலத்தின் புறங்கூறாகிய பன்னிரண்டு நாளும் இருவரும் பிரிந்துறையார்” (ப.271) என்று புலவர் கூறுவதாக உரை வகுத்துள்ளார் நச்சினார்க்கினியர். மேலும், “பூப்பின் முன்னாறு நாளும் பின்னாறு நாளுமென்றும், பூப்புத் தோன்றிய நாள் முதலாகப் பன்னிரண்டு நாளுமென்றும், நீத்தல் தலைவன்மேல் ஏற்றியும், அகறலைத் தலைவிமேல் ஏற்றியும் உரைப்பாருமுள். பரத்தையிற் பிரிந்த காலத்துண்டான பூப்பெனவே” (ப.271இல்) என்று நச்சர் குறுப்பிட்டுச் செல்வதைக் காணமுடிகின்றது.

வைகறைப்பொழுதில் தலைவியின் நெஞ்சம்

பூப்பூக்காலத்தில் தலைவனைப் பிரிந்திருக்கத் தலைவியானவள் அஞ்சுகின்றாள். வைகறைப்பொழுதில் கோழி குக்கூ என்றால் கூட, உறக்கத்தில் இருக்கின்ற தலைவியின் நெஞ்சம் திடுக்கிடுகிறது என்பதனை,

“குக்கூ’ என்றது கோழி; அதன் எதிர்
துட்கென்றன்று என்தூஉ நெஞ்சம் -
தோள்தோய் காதலர்ப் பிரிக்கும்

வாள்போல் வைகறை வந்தன்றால் எனவே” - குறு.மரு.பா.157.

எனும் பாடலடிகள் சான்று பகர்கின்றன.

ஐங்குறுநூற்றில் வாழ்வியல்

முல்லை நிலக் குடும்பக்காட்சியை எடுத்துரைக்க நினைத்த முல்லைத்திணையின் ஆசிரியர் பேயனார் உவமை என்ற உத்திமுறையைக் கையாண்டு காட்சிப்படுத்துகின்றார். இதனை,

“மறியிடைப் படுத்த மான்பிணை போலப்,
புதல்வன் நடுவண னாக, நன்றும்
இனிது மன்றவவர் கிடக்கை முனிவின்றி
நீன்ற வியலகம் கவைஇய

ஈனும், உம்பரும், பெறலருங் குரைத்தே.” - ஐங்.முல்.பா.401.

என்னும் பாடலடிகள் நவில்கின்றன. இங்கு தலைவன் - தலைவி - மகன் என்னும் மூவரையும் காட்சிப்படுத்த நினைத்த ஆசிரியர், அனைவரும் பார்த்த அல்லது கண்டிருந்த விலங்கினக்காட்சியைக் காட்சிப்படுத்தி தலைவனோடு தலைவி குடும்பம் நடத்துகின்ற கருத்தியலை எடுத்துரைக்கின்றார். இங்கு மானின் கன்றானது புதல்வனுக்கு உவமையாகச் சுட்டப்பட்டிருக்கின்ற கருத்தினையும் அறியமுடிகின்றது. குட்டி மாணை நடுவில் வைத்துள்ள ஆண்

பெண் மான்களைப் போல தலைவனும் தலைவியும் மகனை நடுவில் படுக்க வைத்து உறங்குவது இனிமையான உணர்வுப்பூர்வமான காட்சியாகும். கோபமில்லாமல் காட்சியளிக்கின்ற நீல நிற வானத்தில் வாழும் தேவர்களும் தலைவன் தலைவியைப் போல் இவ்வாறான இன்பத்தைப்; பெற இயலாது என்கிறார் பேயனார்.

புதல்வன் - தந்தை - தாய் அன்பு மிகுதிக் காட்சி

குடும்ப வாழ்வியலில் அன்பு மிகுதியானால் தந்தை மகனைக் கட்டியனைத்துத் தழுவுவது என்பது இயல்பாக நடைபெறுவதாகும். இக்காட்சியைக்கண்ட தாயானவள் தன்னுள் ஏற்பட்ட அன்பு மிகுதியால் இவ்விருவரையும் கட்டியனைத்து அன்பு காட்டுவதை,

“புதல்வன் கவைஇயினன் தந்தை மென்மொழிப்

புதல்வன் தாயோ இருவருங் கவையினள்

இனிது மன்ற அவர்கிடக்கை

நுனியிரம் பரப்பின்இவ் வுலகுடன் உறுமே.” - ஐங்.முல்.பா.409.

என்னும் ஐங்குறுநூற்றிலுள்ள முல்லைப்பாடல்வழி அறியமுடிகின்றது. இக்காட்சியைப் பார்ப்பதற்கு இனியாக உள்ளது. அடுமட்டுமல்லாமல் மிகப்பெரிய பரப்பினையுடைய இந்த உலகமே இக்காட்சிக்கு விலையாகக் கொடுப்பதுதான் பொறுத்தமுடையது என்கிறார் புலவர்.

குடும்பத்தில் அன்பு மிகுதி

கிராமப்புறங்களில் இன்றளவிலும் மாலைநேரத்தில் கட்டிலை வீட்டின் முற்றத்தில் இடுகிறார்கள். பின்பு அக்கட்டிலில் தாய் அமர்ந்திருக்கத் தந்தையின் மார்பில் மகன் விளையாடும்போது ஏற்படும் சிரிப்பு, மகிழ்ச்சிக் காட்சியைக் காணமுடிகின்றது. இதனை,

மாலை முன்றிற் குறுங்காற் கட்டில்

மனையோள் துணைவி யாகப், புதல்வன்

மார்பின் ஊரும் மகிழ்நகை இன்பப்

பொழுதிற்கு ஒத்தன்று மன்னே,

மென்பிணித் தம்ம பாணன தியாமே.” - ஐங்.முல். பா.410.

என்னும் பாடலடிகள் காட்சிப்படுத்துகின்றன. இப்படிப்பட்ட இனிய மகிழ்ச்சியை யாழின் இசை இனிமையொடு ஒப்பிடப்படுகிறது. அதமட்டுமல்லாமல் யாழின் இனிய இசைகூட தலைவன் - தலைவி -மகன் இம்மூவரின் மகிழ்ச்சிக்கு ஈடாகாமல் தோற்றுப்போகும் என்று புலவர் வருணித்துள்ளார்.

தலைவன் மீது தலைவி கொண்ட நட்பு

குறிஞ்சிநிலத் தலைவன் மீது தலைவியானவள் கொண்டுள்ள காதல் எந்த அளவிற்கு உயர்வானது என்றால் நிலத்தின் அகலத்தைவிடப் பெரியது. வானத்தின் உயரத்தைவிட உயரமானது. கடலின் ஆழத்தைவிட ஆழமானது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைப் பூக்கும் குறிஞ்சி மலரைவிடச் சிறப்பானது என்பதை,

“நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று

நீரினு மாரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் புக்கொண்டு
பெருந்தே னிறைக்கும் நாடனொடு நட்பே.” - குறு.பா.3.

என்னும் பாடல் அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. ஆனால், இன்றைக்குள்ள ஆண்-பெண் காதல் பெரும்பாலும் எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கமுடிகிறது. சங்ககாலக் காதல்

ஒரு ஆணின் மனசும் பெண்ணின் மனசும் ஒத்துப்போவதற்கு இவ்விருவரின் தாய் தந்தையர் உறவினராக இருக்கவேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் முன்பே அறிமுகமானவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதும் தேவையில்லை. இதனை,

“யாயு ஞாயும் யாரா கியரோ?
எந்தையு நுந்தையு மெம்முறைக் கேளிர்?
யானு நீயு மெவ்வழி யறிதும்?
சேம்புலப் பெயல்நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே.” - குறு.பா.40.

என்னும் பாடலடிகள் சான்று பகர்கின்றன. செம்மண் நிலத்தில் மழை பெய்தால் அம்மண்ணின் நிறத்திற்கு ஏற்றவாறு மழை நீரானது தன்னுடைய நிறத்தை மாற்றிக்கொள்ளும். மழைநீரின் வெண்மை நிறத்தை பிரித்தறியமுடியாது. அதுபோல இவ்விருவரின் மனசும் ஒன்றிவிட்டது என்பதனைக் காணமுடிகின்றது.

பாராட்டும் மகிழ்வும்

தலைவியானவன் தன்னுடைய தாய் தந்தையின் அரவணைப்பில் இருக்கின்றபோது இவளுக்கு ஒரு வேலையும் செய்யத்தெரியாது. ஆனால், அதே பெண் திருமணமான பின்பு தன்னுடைய கணவனுக்குச் சுவையான உணவைச் சமைத்துக்கொடுக்கின்ற அளவிற்குப் பக்குவப்படுகின்றாள் என்பதனை,

“முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மென்விரல்
கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅது உடிக்
குவளை யுண்கண் கும்ப்புகை கமழத்
தூன்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவ னுண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல் முகனே.” - குறு.பா.167.

என்னும் பாடல் உணர்த்துகின்றது.

சங்க நன்நெறி வாழ்வியல்

சங்க கால மக்கள் தங்களுடைய இவ்வாழ்க்கையில் நல்ல நெறிகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதை,

ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவுதல்;;
போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை;
பண்பு எனப்படுவது பாடு அறிந்து ஒழுக்குதல்;
ஆன்பு எனப்படுவது தன்கிளை செறாஅமை;
அறிவு எனப்படுவது பேதையார் சொல் நோன்றல்;
செறிவு எனப்படுவது கூறியது மறாஅமை;
நிறை எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை;
முறை எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர்வெளவல்;
பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல். - கலி.பா.133.

மேற்காணும் கலித்தொகைப் பாடலடிகள் சான்றுபகர்கின்றன. 1.இல்வாழ்க்கை என்பது ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவவேண்டும். 2. போற்றுதல் என்பது தன்னைச் சார்ந்தவர்களைப் பிரியாமல் இருப்பது. 3.பண்பு எனப்படுவது உலக நடப்புகளை அறிந்து நடந்துகொள்ளுதல். 4. ஆன்பு எனப்படுவது தன் உறவினர்களை வெறுக்காமல் இருப்பது. 5. அறிவு எனப்படுவது அறிவற்றவர்களின் சொற்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல், 6. செறிவு எனப்படுவது சொன்ன வாக்கைக் காப்பது. 7.நிறை எனப்படுவது பிறர் சொன்ன இரகசியத்தை பிறர் அறியாமல் பாதுகாப்பது. 8. முறை எனப்படுவது முறைதவறாமல் நீதி வழங்குவது. 9.பொறை எனப்படுவது பகைவரைப் பொறுத்துக்கொள்வது. இவ்வாறான நீதிநெறிகளைச் சங்ககால மக்கள் தங்களின் வாழ்வில் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை அறியலாம். இவ்வாறு கடைப்பிடித்தால் வாழ்வில் முன்னேறலாம்.

தீது செய்யாமை

நாம் ஒருவருக்கு நல்லது செய்யவிட்டாலும் பரவாயில்லை. தீயது செய்யாமல் இருப்பதே வாழ்வின் சிறந்த நல்நெறியாகும். இச்சிறந்த நன்நெறியினை,

நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்
அல்லது செய்தல் ஓம்புமின் அதுதான்
எல்லாரும் உவப்பது அன்றியும்
நல்லாற்றுப் படுஉம் நெறியுமார் அதுவே. – புறம்.பா.195

என்னும் பாடலடிகளின் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்வாறு செய்தால் நம்மைப் பிறர் புகழவும் செய்யவர். நம்மை நாமே நல்வழிப்படுத்துவதற்கும் சிறந்தவழியாகும் என்பதனை அறியமுடிகின்றது.

Conclusion

அன்பு செலுத்திய ஆணிற்சும் பெண்ணிற்குமிடையே பொய்யும் குற்றமும் உருவாகிய காரணத்தினால் பெரியவர்கள் முன்னிலையில் பெண்வீட்டார் பெண் கொடுப்ப ஆண் வீட்டார் பெண் கொள்ளுதல் என்னும் திருமணம் முறையினை உருவாக்கியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. ஆடவன் பெண்ணைக் காதலித்துவிட்டு ஏமாற்றிய செயல் சங்க காலத்திலும் நடந்தேறியிருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட திருமாஉண்ணிபெண் தன்னுடைய கொங்கைகளில் ஒன்றை திருகி எறிந்த செயலை காணமுடிகிறது. பரத்தமை ஒழுக்கம் சங்க காலத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒன்றாகவே இருந்திருக்கின்றது என்பதை தொல்காப்பியமும் உறுதிப்படுத்துகிறது. பூப்பின் பின் பன்னிரண்டு நாட்களும் பெண்கள் கருவுறக்கூடிய காலம் என்பதால் அந்த நாட்களில் தலைவன் தலைவியோடுதான் இருக்கவேண்டும் என்ற நியதியும் இருந்திருக்கிறது. குடும்பத்தில் தலைவன் தலைவி மகன் மூவரும் முற்றத்தில் அன்போடு மகிழ்வுற்றிருந்த நிலையினை அறியமுடிகிறது. சங்க காலத்தில் கலப்புத்திருமணமுறை நிகழ்ந்திருப்பதையும் காணமுடிகிறது. திருமணத்திற்கு முன் பின் பெண்ணுடைய நிலைபாடு சுட்டப்பட்டுள்ளது. வாழ்வியல் நியதிகள் தொகை நூற்களில் அழகுற எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளன.

துணைநூற் பட்டியல்:

- [1]. ஆசிரியர் பலர், சங்க இலக்கிய உரைவேறுபாட்டுக் களஞ்சியம், தொகுதிகள் – 22, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்.இ 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்.இ அம்பத்தூர். சென்னை 600 050. முதற்பதிப்பு.2024.
- [2]. Authors: Many, Sangam Literary Discourses, Volumes – 22, New Century Book House (P)Lit.E 41-B, CITCO Industrial Estate.E Ambattur. Chennai 600 050. First edition.2024.
- [3]. வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ். (தொ.ஆ., & ப.ஆ) சங்க இலக்கியம் (பாட்டும் தொகையும்), பாரிநிலையம், 59, பிராட்வே, சென்னை – 1, முதற்பதிப்பு:1940.
- [4]. Vaiyapuripillai, S. (T.A., & P.A.) Sangam Literature (Songs and Compositions), Parinilayam, 59, Broadway, Chennai – 1, First Edition: 1940.
- [5]. இலக்குவனார், சி. தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி, சாரதா மாணிக்கம் பதிப்பகம், பழைய எண்.31, புதிய எண்.10, பழண்டியம்மள் கோயில் தெரு, ஆதம்பாக்கம், சென்னை -88, முதற்பதிப்பு: 2009.
- [6]. Elakkuvar, C. Tholkappiya Araichi, Saratha Manickam Publishing House, Old No. 31, New No. 10, Palandiyammal Temple Street, Adambakkam, Chennai-88, First Edition:

2009.

- [7]. கந்தசாமி, சோ.ந. தமிழிலக்கணச் செல்வம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 53, புதுத்தெரு, சிதம்பரம் – 608 001, முதற் பதிப்பு : 2007.
- [8]. Kandasamy, S.N. Tamililakkana Selvam, Meiyappan Publishing House, 53, Puducherry, Chidambaram – 608 001, First Edition: 2007.
- [9]. தமிழண்ணல், உலகத் தமிழிலக்கிய வரலாறு (தொன்மை முதல் கி.பி.500 வரை) உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சி.ஐ.டி.வளாகம், தரமணி, சென்னை – 600 113, முதற்பதிப்பு: 2004.
- [10]. Tamilannal, History of World Tamil Literature (from Antiquity to 500 AD) Institute of World Tamil Research, CIT Campus, Taramani, Chennai – 600 113, First Edition: 2004.
- [11]. பேராசிரியர் (உ.ஆ), தொல்காப்பியம், கழக வெளியீடு, சென்னை. முதற் பதிப்பு:1959.
- [12]. Professor (U.A.), Tolkappiyam, Society Publication, Chennai. First edition: 1959.
- [13]. அடைக்கலசாமி, எம். ஆர், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. கழக வெளியீடு, 154. டி.டி.கே. சாலை. சென்னை-18. முதற் பதிப்பு.1969.
- [14]. Aadiakalaszamy, M. R, History of Tamil Literature. Publication of the Society, 154. T.D.K. Road. Chennai-18. First edition.1969.